

Ács Róza 7.a

Bemutakozik: Bérczesné Sidó Andrea

Történelem-latin szakos középiskolai tanár végzettségemet az ELTE Bölcsészettudományi karán szereztem. Budapesten tanítottam 9 évig, abban a gimnáziumban, ahol érettségiztem is.

Szentendrén 14 éve élünk családommal. Ez alatt az idő alatt már tanítottam a Szentendrei Református Gimnáziumban,- akkor csak latint, a harmadik gyermekem születéséig. Aztán jó pár év szünet következett, így nagyon örömteli meglepetésként ért, hogy idén ismét lehetőséget kaptam arra, hogy taníthassak itt. Ebben a tanévben történelmet tanítok szinte minden évfolyamon, illetve latin örökségünk

nevű tárgyat az egyik ötödik osztálynak.

Ez a hirtelen lehetőség egyúttal igen komoly feladatot is jelent számomra, aminek szeretnék minél jobban megfelelni.

Bemutakozik: Sütő Melinda

Baján születtem, ahol egy kissé bajos volt a születésem, mert néhány órával születésem után elcseréltek... Pólyában becsomagolva vittek édesanyámhoz, aki végtelen nagy örömmel nézegetett engem. Néhány perc múlva azonban valamiféle gyanú vetett árnyékot erre az öröme, mert úgy emlékezett,

hogy születésemkor kisebb volt az orrom és a fülem is. Ennek a kisbabának pedig kétszer akkora volt a füle és az orra! Ezért gyorsan kicsomagolt és megnézte, hogy egyáltalán leány vagyok-e? Rémtűlten látta, hogy egy kisfiút vittek oda neki, akinek a karszalagján ez állt: Sütő Melinda. Az volt a szerencsém, hogy kisfiú volt, mert ha nem így lett volna, akkor ki tudja hol nevelkedtem volna?? Kiderült, hogy letornáztam a karszalagot a karomról, és a mellettem lévőével kicserélték. Úgy gondolom, hogy már akkor is a Jó Isten vigyázott rám és óvott, hogy megmaradjak a szüleim karjaiban. Nemsokára, két év múlva született egy fiútestvérem, de őrá már nagyon odafigyeltek az emlékezetes eset után.

Általános iskolás koromban nagyon szerettem szavalni, énekelni, táncolni. Kedvenc költőim voltak Juhász Gyula, József Attila, Ady Endre és sokan mások. Tíz éves koromban szüleim elvittek a Balett-

intézetbe felvételizni. Emlékszem, hogy egy nagy teremben rengeteg gyerek várta a fordulót, kb. 350-en felvételiztünk, a harmadik rosta után húszan maradtunk. A felvételi bizottság azt vizsgálta, hogy mennyire vagyunk hajlékonyak és van-e ritmusérzékünk? Ez volt az utolsó forduló, amin én kisestem, a következő megjegyzéssel kísérve: „Kár hogy nem elég hajlékony!” Ma már tudom, hogy ennek így kellett történnie, mert az Úristen más utakra vezetett.

Gimnazista koromban kezdtem el beleszerelmesedni a néptáncba. Egy barátnőm hívott el a Bartók Együttes egyik próbájára, és ettől kezdve rendszeresen jártam, 1980-at írtunk. Megtapasztaltam a harmonikus mozgás örömét, a lelkesedést a táncért, és féktelen kíváncsiságot éreztem arra, hogy megismerjem, mi a valóság, mi az igazi történelem? A történelem könyvek ebben az időben hamis képet festettek a társadalmi életéről. Akkor már több táncház működött Budapesten, a heti 3 próba mellett, a hét többi napján eljártunk a táncházba, ahol sokat táncoltunk és a szünetekben megvitattuk a magyarság kérdéseit. Azt hiszem túlzás nélkül mondhatom, az volt maga az élő történelem, amikor biztonságunkat kockáztatva Erdélybe jártunk, hogy az ottani magyarokat segítsük, élelmiszerrel, tisztálkodási szerekkel és mindennel, amire szükségük volt. Általában rejtőzködnünk kellett, hogy a román rendőrség börtönbe ne zárja a magyarokat, ekkoriban ugyanis tiltott volt az erdélyi magyaroknak Magyarországról jött honfitársakat éjszakára befogadni, nappal pedig figyeltek minket. Egy Mezőségi kis faluban, Széken például úgy bújtattak engem, hogy felöltöztettek tal-

Aztán végül tánctanár lettem, 30 éves pedagógusi pályám alatt sok kedves élményem lett, amit mind-mind szeretnék megosztani veletek: a tanítványaimmal, a szülőkkel és a kollégáimmal. Szeretném átadni azt a sok kincset, amit kaptam, szeretnék együtt táncolni, énekelni és nevetni, egyszerűen közösségben lenni veletek, és mindezt úgy tenni, hogy ajándék lehessenek, mint ahogyan ti vagytok nekem.

A portrait of a middle-aged man with short, white hair and a mustache. He is wearing a dark suit jacket over a white shirt and a dark tie. The background is a solid, light brown color. The lighting is soft, highlighting his facial features.

dán laknak, sajnos a sok irányú leterheltségek miatt nem találkozunk annyiszor, mint ahányszor szeretnénk. Van közöttük vívó, sakkozó, művészlelek és a legkisebb, aki egyenlőre harcoló katona és lovag egy személyben. Párommal Dunakeszin élünk, úgy gondolom nagy szeretetben, szeretünk nagyokat túrázni, vagy akár egy kis séta után megpihenni egy kellemes, hangulatos helyen. A komoly zenét, jazzt a mai napig szívesen hallgatok, bérleteink vannak a Zeneakadémiára, ide legidősebb unokámmal megyek, illetve a MŰPÁBA. Szeretek színházba járni, esténként elalvás előtt olvasni.

Kedvenc autó márkája, focisapata?

Szerencsés vagyok, mert olyan autóm van, amelyet valóban szeretek és úgy gondolom illik is hoz-

zám, ezen nem változtatnék később sem, tehát Toyota Avensis, már csak a mérete, megbízhatósága miatt is. Persze egy még jobban gyorsuló sport autót szívesen kipróbálnék, de nem vágyom rá. A foci sosem állt hozzám túl közel, régebben az FTC-nek szurkoltam, de ez már a régmúlt. Ma nem pocskólok erre sem a szabadidőmet, sem az energiámat a csapnivaló színvonal miatt. A válogatott meccseket persze nézem, szorítok a csapatért. Külföldiek közül a Barcelona és a Liverpool a két kedvenc, de szívesebben nézek meg időnként egy jó teniszmeccset, vagy akár snooker bajnokságot, sielés futamokat.

Köszönjük a beszélgetést, sok örömet kívánunk az iskolánkban!

Megemlékezés az 56-os forradalom 60. évfordulóján

Egy nap. Amikor – csupán húsz perc erejéig – de visszautazhatunk az időben 1956-ba. Szürke ruhák, szürke házak, szürke emberek... És ez alatt a 20 perc alatt mennyi minden történt. Tíz perc borzongás, öt perc büszkeség és még öt, amikor magával ragad a szabadság-érzet. Így lesz a szürke emberből önmagát feláldozó hős, az átlagos egyetemistából szabadságharcos, egy apró országból lángoló nemzet...

Parányi szikrák voltak egy kollégiumi szobában. Nehéz volt beleélni magunkat a szerepbe, sosem éltünk át hasonlót. A pillanat, amikor a körülöttünk álló emberek egyesével a földre rogytak, a gyönyörű

magyar zászló felemelkedése minden embert megindított. Ami a próbákon vicces volt, az előadáson halálosan komollyá vált. Mi is átértünk egy olyan világot, amiben semmi szabadság nem volt. Magyarország nem a miénk volt. Kellettek emberek, akik segítettek nekünk eljátszani ezt a fantasztikus színarabot. Köszönjük Sípos Dávid tanár úr munkáját és türelmét. Nélküle nem jöhetett volna létre ez a csoda. Jó volt megállni ebben a rohanó világban, és észrevenni, hogy a „szürke” emberek mennyit tettek értünk, az országért. Örök emlék marad.

D. Zs. és S. I. 9.a

A NAGY TÚRÓRUDI-CHALLENGE

Tájékoztatjuk a kedves diákokat, hogy a tisztasági versenyen belül felajánlott

1 kör túrórudit eddig még egyetlen osztály sem nyerte el, ezért emeljük a tétet és újra kihirdetjük a felteteleket. Az az osztály tehát, amelyik

Erzsébet tanárnő egyetértésével bevezeti a szelektív hulladékgyűjtést és

azt legalább egy hónapig sikeresen végzi,

egy kör ÓRIÁS TÚRÓRUDIT KAP erőfeszítése jutalmául.

A felajánlás tehát nem a tisztasághoz kapcsolódik,

hanem a szelektív hulladékgyűjtéshez. A kettőt persze nehéz elképzelni egymás nélkül, de azt is tudjuk, hogy a mi diákjaink számára semmi sem lehetetlen.

{Save the earth! It's the only planet that has chocolate}

Tetőn

2016. novemberének második csütörtökén, délután 16 órai kezdettel tartottuk meg immár tizennegyedik alkalommal gimnáziumunk Áprily Lajos estjét. Egyik legszebb termünk névadója 129 évvel ezelőtt született. 85 évvel ezelőtt legjobb barátja, Reményik Sándor, aki pónyik almafáit gondozta egykori kolozsvári kertjében, írta volt levelében Kolozsvárról Budapestre:

Ma künn jártam a Dónát út végén... És láttam a fiatal fákat, melyeket Lajoska ültetett. És hazajövet írtam ezt a verset.

Barátom téli kertjében
A gyümölcsfáid bekötözve láttam,
Felöltöztetve láttam csemetéid,
Karcsú derekuk újságpapír óvta
...
A rongy, a papír és a Kegyelem,
Ha érünk új tavaszt –
Tündérkéidet tavaszig megóvjja.

Iskolánk udvarán a karcsú derekú pónyik fácska már negyedik tavaszát éri meg jövőre Isten irgalmában, s talán virágát is nyitja az új tavaszban, s alma ígérete is beérik rajta.

Ezzel a gondolattal s a Kós Károlyhoz írott Áprily vers gondolatának jegyében tartottuk megemlékezésünket.

Tetőn

...Távol, hol már a hó királya hódít,
az ég lengette örök lobogóit.

Tekintetem szárnyat repesve bontott,
átöleltem a hullám-horizontot.

s tetőit, többet száznál és ezernél...

Szentendre, 2016. november 10.

Mi tizenhatan (kilenc diák, egy vendiák, hat tanár)
A hitelesség kedvéért:

Kiss Székely Zoltán

Szalagavató 2016

A végzősök számára mindig izgalmasan kezdődik az év. Szeptemberre a lányok már többnyire túl vannak a ruhabérlésen, az osztályok eldöntötték, mit szeretnének táncolni, megkeresték a tánctanárokat. Az első napjaik az iskolában tánctanulással telnek. Egyszerűnek tűnik mindez, pedig nem az: viták, veszekedések, nagy nevetések, izgalom, fáradtság, aggodalom és felszabadult vidámság egyszerre jellemzik a kezdeteket.

Közben a 11. évfolyamosok, miután megjárták Erdélyt, neki látnak a szervezésnek: szalagot rendelnek, meghívót terveznek, kitalálják a díszítést, összeállítják a műsort. Izgalmakban náluk sincs hiány.

November 12 –én délutánra minden készen áll a szalagavatóra. A tornaterem ünnepi díszben van, a műsor szereplői a függöny mögött izgulnak, a tizenkettedikesek szüleik, barátaiuk előtt bevonulnak a terembe osztályfőnökeik vezetésével.

A színpadon Benkő Fanni egy indiánfőnök bölcs

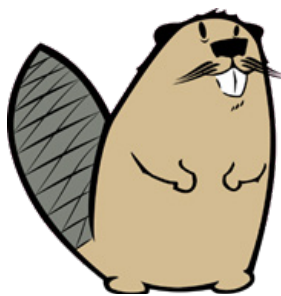
imájával gondolkodtat el, Bokor Panni furulyaszólója elvarázsol, a 11. a-s lányok: Sipos Zsófi, Tóth Dóri, Kollár Virág megható szép énekét a Fényév távolságról Szappanos Vivi kíséri zongorán. Ünnepe van. A szalagok felkerülnek a végzősök mellényére.

Kis szünet után a táncoké a színpad. A tizenkettedik b-sek rekeszizom-próbáló táncparódiája után az á-sok izgalmas, látványos James Bondot idéző osztálytánca következik. Az átöltözést a kisfilmek levetítése segíti. És végül a keringők. Habos fehér ruhákban királylányok és hercegnők, frakkban fiatalurak táncolnak a színpadon. Boldogok, büszkék, felnőttek.

Köszönjük nekik, hogy felejthetetlen estével ajándékoztak meg minket, és reméljük, hogy a szalagavató öröme, lendülete, emléke átsegíti őket az előttük álló nem kevésbé izgalmas időszakon és próbatételeken.

Judit tanárnő

Gyere és hódítsd meg velünk a bit-eket!

Így hangzik a nemzetközi felhívás az E-HÓD versenyre, amelyen idén első alkalommal Ti is megmérettettetek. Minden osztály a saját informatika óra idejében 45 percig gondolkozhatott a verseny feladatain. A megoldások beküldése után az elért pontszámok

azonnal megjelentek a tanári felületen. Sokan közületek fáradtan, de mosolyogva hagyták el a termet. Ez az a verseny, amely mindenkinek szól, akkor is ha, te vagy a nagy számítógép guru, de akkor is, ha nem épp a kedvenced az informatika. A feladatok sokszínűsége biztosítja, hogy mindenki megtalálja maga számára azt, ami érdekes. A feladatok többsége különösebb informatikai ismeret nélkül megoldható. Csak józan gondolkodás, némi problémamegoldási készség és szövegértés kell hozzá. Ebben rejlik a verseny népszerűségének sikere.

Mesélek nektek néhány mondatban a verseny kialakulásáról:

Dr. Valentina Dagiene litván professzornak köszönhetjük ezt a versenyt, melynek nemzetközi neve: BEBRAS. Úgy gondolta legyen egy olyan verseny informatikából, mint amilyen a Kenguru verseny matematikából. A verseny célja, hogy rövid, gyorsan (kb. 3 perc alatt) megérthető és megoldható feladatokkal megvalósítsa az alábbiakat:

- felkeltse az érdeklődést az informatika iránt;
- feloldja az informatikával kapcsolatos félelmeket, negatív érzéseket;
- megmutassa az informatika területének sokszínűségét, felhasználási lehetőségeit és területeit
- a megoldások öröme és sikerélménye nagyobb hangsúlyt kapjon, mint a versenyzés;
- egy feladat sikeres megoldása vezessen sikerélményhez;
- a sikerélményhez csak abban az esetben juthasson a versenyző, amennyiben semmilyen csalás, másolás, sugás nem történik

A Bebras-országok, köztük Magyarország is, minden évben közösen dolgoznak ki feladatokat, ezek közül a legjobbak kötelezőek lesznek minden ország

számára, a többi pedig szabadon választott, jellemzően az adott országra. Minden ország adhat be feladatokat, melyeket a Bebras workshop-on résztvevők átdolgoznak, kiválasztanak. A kiválasztás során a legjobbnak ítélt feladatok, illetve azok kidolgozói jutalmat is kapnak. Magyarországon többségében az ELTE-IK tanárképzés hallgatói által készített feladatok kerülnek beküldésre.

Míg 2011-ben a verseny indulásakor mindösszesen 1907 tanuló indult 24 iskolából, most öt évvel később már 18046 tanuló versenyzett 168 iskolából. A versenyen korosztályonként öt korcsoport van, így közel 5-6 ezer tanulóval mérheted össze tudásodat. Ennek tükrében csak gratulálhatok nektek a szép eredményehez. Országos szinten az első húszban, százban lenni igen szép teljesítmény.

Legyünk büszkék azokra, akiknek sikerült bejutni az első húszba!

Gratulálunk nekik!

Kadét kategóriában

2. hely: Kákai Ákos 6.a
7. hely: Nádudvari Boglárka 6.a
8. hely: Kálmán Szonja Lujza 6.a
19.hely: Gorda Domonkos 6.b
19. hely: Krizbai Huba 5.a
19. hely: Kertész Laura Jázmin 5.b

Junior kategóriában

9. hely: Bodrogai András 9.b
9. hely: Székely András 10.a
10. hely: Kapási Flóra 9.b
12. hely: Novák Milán 10.b
18. hely: Szabó Richárd 10.a
20. hely: Kardos Balázs 9.a

Köszönjük mindenkinek, aki támogatott minket, hogy problémamentesen lebonyolítsuk ezt a versenyt.

Katalin tanárnő

Adventi vásár

Péntek reggel mindenki nagyon izgatott volt az adventi vásár miatt. Szünetekben a többiekkel arról beszélgettünk, hogy ki mit hozott, és milyennek képzelet a vásárt.

A vásáron nagyon-nagyon jó volt a hangulat. Minden osztály próbálta tökéletessé tenni az asztalát. Szerintem sikerült. Nagyon ötletes és kreatív tárgyakat készítettek, és finom ételeket is lehetett vásárolni. Tetszett az is, hogy olyan boldognak láttam mindenkit.

Remélem, jövőre is legalább ilyen jó lesz a hangulat.

Veres Bogi 5.a

Egy utazás margójára

Immár ötödik éve, hogy iskolánk részt vesz egy négy iskolát összefogó kapcsolatban. Ez a négy iskola a Szatmárnémeti Református Gimnázium, a zilahai Wesselényi Miklós Teológiai Líceum, a nagyváradi Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium és a Szentendrei Református Gimnázium. A négy intézmény mindig más-más helyszínen találkozik. Ebben az évben Szatmárnémeti volt a soros, ide látogattak el az iskolánként 2-2 tanárból és diákból álló küldöttségek. Szentendrét Gyimesi Krisztina és Ferenczi Alpár tanárok, valamint Benkő Fanni és Nopens Philip 11. osztályos diákok képviselték.

A négy és fél órás utazás után nagy szeretettel fogadott minket Ilonczai Zsombor iskolalelkész a szatmárnémeti gimnázium tanácskozó termében. Rövid pihenő és pár mondatos bemutatkozások után az iskola díszes tanácsstermébe vonultunk át, ahol ünnepélyes keretek között emlékeztünk a 455 éve született Milotai Nyilas István iskolaalapító püspökre. A megemlékezésen egy

nagyon izgalmas előadást hallottunk Póti Eduárd történelemtanártól a szatmárnémeti reformáció és ellenreformáció koráról, amikor Magyarországon az elsők között indult Szatmárnémetiben is a református oktatás. Az iskola a XVII. században Milotai Nyilas István hathatós közbenjárására erősödhetett meg, és nyerte el a főgimnáziumi rangot. Ezután egy rövid épülettörténeti beszámolót hallgattunk, amelyből kiderült a díszes tanácssterem kalandos története, amelyben a kommunizmus ideje alatt biológia szertár volt, és a falfestményeket csak a Gondviselésnek köszönhetően nem tették tönkre. A megemlékezésen Pá-

linkás Gyula milotai lelkipásztor hirdette az igét, a zenei szolgálatot a gimnázium kórusa végezte, akik néhány nappal azelőtt a Ghymes zenekarral léptek fel. A kórusnak ez a megemlékezés egyben annak a pályázatnak a lezárása is volt, amivel a történelmi Szatmár megye reformációhoz kapcsolódó helyszíneit járták végig.

Az est hátralevő része az ismerkedés jegyében zajlott, de már a szálláson. A négy gimnázium tanulói és tanárai is hamar megtalálták a közös hangot.

Szombaton először Nagykarolyba látogattunk el. Ezen a településen született Károli (eredeti nevén Radicsics) Gáspár, a bibliafordító gönci református esperes. A belvárosi református templomban ismerkedtünk meg az ottani gyülekezet történetével, majd a gyönyörűen felújított kastélyba látogattunk. Itt egy nagyon tartalmas, bár nem kellően tisztelettudó idegenvezetés mellett járhattuk be az épület bámulatosan szép termeit. A közös ebéd után Érmindszenten Ady Endre szülőházához vezetett az utunk. A következő állomás Kismajtény volt. Balogh Enikő lelkipásztortól megtudtuk, hogy a települést az ellenreformáció során elüldözött református családok alapították. A lelkészasszony beszélt a magyarság nehéz helyzetéről is. A látogatás végén a szatmári béke emlékére állított köoszlopnál róttuk le tiszteletünket.

Visszatérve a szállásunkra, közös adventi kézműveskedéssel töltöttük a vacsoráig fennmaradó időt. Vacsora után Szatmárnémeti karácsonyi díszekben pompázó belvárosában sétáltunk, és elbúcsúztunk a zilahi küldöttségtől, akiknek még aznap haza kellett utazniuk. A napot a diákok és tanárok is egy kis kikapcsolódással zárták egy pizzázóban illetve egy kávézóban. Vasárnap a szatmárnémeti Láncos templomban istentiszteleten vettünk

részt, majd ebéd után eljött a búcsú pillanata is. Mindannyiunknak feltöltődés volt ez a három rövid nap. Jó volt megismerni egymást, tapasztalatokat cserélni, együtt örülni, és együtt szembenézni nehézségekkel is. A friss élményekről álljon most itt egy pár gondolat a DPR képviselőitől.

Benkő Fanni – Számomra ez az utazás sok új ötlethez adott ihletet. Valamint megdöbbenően hatott rám az, hogy az ott élő diákok mennyire tisztelik a kultúrát. Másrészt, hogy milyen szinten megbecsülik azt, hogy magyar nyelvű oktatásban részesülnek. Nagyon sok kedves, és barátságos diákkal volt alkalmam beszélgetni. Határozottan állíthatom, hogy ez az utazás tanulságos volt, és később még hasznossá is válhat számunkra.

Nopens Philip – Az Erdélyi kirándulás alatt sok pozitív élménnyel gazdagodunk. Az Erdélyiek nyitottságuk és vendégszeretettük segítségével elérték, hogy otthon érezzük magunkat. Emellett a kis létszám egy nagyon családi hangulatot alakított ki a testvériskolák tanárai, és diákjai között. A kirándulás alatt a látnivalókkal se kímélték minket, többek közt meglátogattuk a Károlyi-kastélyt és Ady Endre szülőfaluját, Érmindszentet. A kirándulás alatt sikerült megismernünk Szatmárnémetit és környékét, így egy sokkal teljesebb képet alkotva jöhetünk haza Erdélyből.

Ferenczi Alpár

Elnökválasztás a láthatáron

Hát hol is kezdjem? Számomra ez a feladat most már nem igazán kivitelezhető, mivel lassan már időm nem igen engedi. Ezért félévtől a DPR életét átalakítja a változás szele.

Így főként egy határozott elnök utódra lenne szükség. Sok-sok jelentkezőre számítunk. A kampányidőszak januárban lesz. Így már, aki érez magában tehetséget ehhez, akár decemberben is leadhatja jelentkezését. De mi is szükséges ehhez? Írni kell egy rövid bemutatkozást és egy tervet, hogy milyen ötleteket szeretnél megvalósítani. Valamint, hogy miért szeretnél DPR elnök lenni. Ezek után a jelentkezőknek lehetőségük nyílik egy kampány idő-

szakra, amely előreláthatólag januárban lesz. Ezek után megtörténnek a választások is.

De hogy mivel jár ez a komoly feladat? Elsősorban a DPR gyűlésék levezetésével és a diákság ügyeinek képviselésével. Az építő jellegű ötletek fontosak a további fejlődés elérésében, ugyanakkor egy céltudatos és határozott emberre is szükség van. A jó szervező készség sem utolsó szempont. De a legfontosabb a közösség összetartásának elérése. Nem kis feladat, de tudom, hogy van, akiknek ez sikerülhet.

Remélem, hogy januártól egy igazán jó elnök veheti át a helyem. Így kap teret más is a kibontakozásra. Sok sikert kívánok!

Benkő Fanni DPR elnök

Főszerkesztő: Kulcsár Márta **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta **Felelős kiadó:** Földi János igazgató

Aktuális számunk szerzői: Benkő Fanni 11.b, Ferenczi Alpár, Csesznákné Nagy Katalin, Kun Csabáné Kovalik

Judit, Kiss Székely Zoltán, Szabó Réka, Kovács Dorottya 10.b, Veres Boglárka 5.a,

Fotó és rajzok: Ferenczi Alpár, Ács Róza 7.a. **Tördelés-technika:** Tiba Csaba